

oblidar les setze edicions de la Mostra de Teatre Jove, produïda pels serveis tècnics del Teatre Metropol, amb la voluntat de fomentar l'accés a les arts escèniques dels col·lectius teatrals joves i mostrar-la a crítics i públic. Són lloables intents de fomentar el teatre professional a Tarragona!

Sergi Xirinacs, al capdavant del Magatzem a la Cooperativa Obrera Tarraconesa, i de la seva pròpia productora escènica Totcomèdia, té a vista de futur tres produccions de caràcter professional: un monòleg de Francesc Cerro, la dramatització de la versió de *Dublínesos*, de James Joyce, traduïda per Joaquim Mallafrè i dirigida per Cerro (oferta ja en una lectura dramatitzada) i una posada en escena de *Martel-lus*, del poeta Juan González Soto, dirigida pel mateix Xirinacs. I mantenen en programació: *Flor desesperada*, a partir de textos de Mercè Rodoreda, amb música creada per Conrad Setó, que van passejant per Catalunya des de fa dos anys.

I Xirinacs centra la seva energia en la creació de dues obres: *Entrada gratuïta* i *Perruqueries canines*, en unes adaptacions del teatre de Pedroló, i en una nova línia experimental de teatre breu de creació pròpia, que sens dubte propiciarà noves experiències, els resultats de les quals es podran veure a Tarragona el gener i febrer del 2010.

Embarcat com està en tots aquests projectes, Sergi Xirinacs cedeix a Albert Mestre la direcció artística de El Magatzem, i ambdós sumen esforços i aposten per convertir aquest teatre en sala d'exhibició i producció professional. La previsió més immediata és l'obra de Lourdes Malgrat *Refugiats*, amb direcció de Ramon Simó.

Es-puto cabaret.

tendres i excèntrics. Un altre exemple d'espectacle poc convencional arribava de la mà dels francesos Carabosse. Després de l'èxit de l'any passat amb la seva instal·lació de foc al Talladell, aquest any han captivat el públic de la Fira amb el que la companyia anomena "teatre de vapor". *Chez Cocotte* era el nom d'aquest muntatge que trasllada l'espectador al món dels "invents del TBO", de la mà d'un inventor-geni que juga amb el vapor d'aigua. A destacar, també, el muntatge dels bascos Ados Teatroa, un viatge a les sensacions i emocions humanes que es duia a terme en una carpa fosca on l'espectador realitzava un recorregut acompanyat d'una intensa banda sonora.

I com cada any, una de les preferides del públic ha estat l'espectacle irreverent i descarat dels andalusos *El espejo Negro: Es-puto cabaret* –el nom ja dona pistes– és un espectacle de titelles per a adults que reconstrueix l'ambient d'un cabaret, amb el titella Mariana Travelo com a presentadora.

Especial esment mereix l'espectacle *Blanc!*, una de les grans novetats d'aquesta Fira i que ha suposat integrar l'entorn natural del parc de Sant Eloi a la Fira. El parc, fins ara aliè a la festa escènica, ha esdevingut aquest any un punt de trobada ineludible per al públic familiar i per aquell que busca un ambient més relaxat dins la Fira. L'espectacle proposava un recorregut pel parc on els espectadors anaven trobant, racó rere racó, petits espectacles, música itinerant, atraccions i tot tipus de sorpreses, de la mà de vuit companyies nacionals i internacionals. Tot, sense estridències, sense presses. La cara amable de la Fira.

Una Fira que ha ofert més de 200 funcions i ha aconseguit un 70% de venda d'entrades.

Tarragona produccions pròpies

RAQUEL MARTÍNEZ

Volem parlar de produccions pròpies professionals, ara que, per fi, comencem a trobar-ne a les cartelleres de Tarragona. L'Ajuntament de la ciutat ofereix els Premis Beca Metropol, de suport a les arts escèniques, que ja han obtingut companyies com Xerima, La general de Surabaya, o Drama 9. I organitza tallers formatius de luminotècnia o d'introducció a la direcció escènica. Sense

La companyia Sala Trono.

I justament per iniciativa de Lourdes Malgrat, directora de l'Escola de Lletres, Albert Mestre ha ofert aquest 2009 un curs de dramaturgia i direcció del qual n'ha sorgit un projecte col·lectiu per dinamitzar l'àmbit teatral a Tarragona, crear un sector professional i fomentar la formació a la ciutat amb cursos de direcció i interpretació. La previsió per a quatre anys és aconseguir fer dues produccions per temporada amb exhibició regular de teatre professional. Preveuen també la possibilitat de fer intercanvis amb la sala independent de teatre La Planeta, de Girona.

I en un altre teatre de la ciutat: la Sala Trono, Oriol Grau, Joan Negrié i Paloma Arza, fan possible que Tarragona tingui actualment programació de teatre en continuïtat. Amb l'empenta de l'èxit de públic i crítica de l'espectacle *El lleig*, de Marius von Mayenburg, i havent estat aquesta companyia la que la temporada passada ha fet més bolos a Catalunya, el llistó s'ha situat prou alt..., i per tal d'aixecar-lo encara més, el dramaturg Paco Zarzoso, es lliura a l'escriptura d'una nova obra per a tres actors de la Sala Trono que, amb direcció de Rafel Duran, s'estrenarà aquesta temporada.

Granollers una ciutat, dos teatres

MARINA MARTORI

El Teatre de Ponent ha viscut un any intens. Ha celebrat el seu desè aniversari amb una producció pròpia: *M de Rodoreda*, versió teatralitzada de les novel·les *La plaça del Diamant* i *Mirall trencat*. I amb una coproducció dins del projecte T6, del Teatre Nacional de Catalunya: *La Amèrica de Edward Hopper*, d'Eva Hibernia.

De la mà dels seus fundadors, Frederic Roda i Francina G. Ars, el Teatre de Ponent engega ara una onzena temporada que continua marcada per les mateixes línies que els van impulsar en els inicis: donar veu a nous dramaturgs, noves companyies, nous directors, nous actors, i així promoure un teatre alternatiu de qualitat, que ja compta amb el suport d'una activa associació d'espectadors, els Amics del Teatre de Ponent.

Al llarg de la temporada 2009/2010 posaran en escena la producció pròpia *Klàssics*, que reuneix textos dels millors poetes catalans: Brossa, Ferrater, Verdagué, Maragall, Foix, entre d'altres... També pujarà a l'escenari l'estrena de la nova producció de Dei Furbi: *Asufre*, de la dramaturga Gemma Beltran. I a destacar l'espectacle: *La filla del carmesí*, adaptació del clàssic de Josep Maria de Sagarra, dirigit per Frederic Roda, que segons ens diu "cal recuperar el vers, i què millor que fer-ho amb aquesta obra que és una de les més riques de l'autor".

I commemorant els seus 10 anys com a companyia resident al Teatre de Ponent, la Factoria Mascaró de dansa contemporània representarà tres espectacles a finals del mes de desembre: *Tríade*, *El gest musical de Joan Miró*, i *4 i 1 cinc*.

El Teatre de Ponent forma part de la Coordinadora de Sales Alternatives de Catalunya, de la qual Frederic Roda n'és

Josep M. de Sagarra

el president. També forma part de la Red de Teatros Alternativos de España.

Al mateix carrer de la mateixa ciutat, es troba el Teatre Auditori de Granollers. Si el Teatre de Ponent és un petit teatre quan parlem de metres quadrats o cúbics, el Teatre Auditori de Granollers és un espai de grans dimensions, aptes per acollir teatre, música i òpera. La sala gran disposa de 700 localitats, i sovint les mitjanes i grans produccions de Barcelona, seguint el seu itinerari de gira, arriben al Teatre Auditori de Granollers. A la temporada passada, entre d'altres espectacles, hi va arribar l'èxit de *Cancun*, de Jordi Galceran. I en la programació musical, a l'època d'estiu, la sarsuela *La del manojo de rosas*, posada en escena per l'Associació Musical Aula Lírica de Granollers. En aquest segon cas podríem dir que tots eren de casa... Al moment de tancar aquest article, la seva programació

La filla del carmesí, direcció Frederic Roda; foto: A. Padrós.

per a la temporada 2009-2010 no estava disponible. Si voleu informació actualitzada podeu entrar a: www.teatreauditoridegranollers.org

Lleida

mirant cap a La Llotja

ROSER BANYERES

A uns anys enrere, *Mar i cel*, de Dagoll Dagom, no es va poder veure a Lleida, perquè el vaixell escenogràfic de Saïd i Blanca era massa gran per navegar pel mar del teatre de l'Escorxador.

Sense anar tan lluny, els ritmes de *Mamma mia*, amb l'alegria de la música dels ABBA, es mostraven en un decorat que per les seves dimensions era impossible de contenir en els escenaris lleidatans. Ara, tota la ciutat de Lleida, es troba, feliçment, mirant cap a la imminent inauguració del Palau de Congressos: La Llotja.

La posada en marxa d'aquest nou espai amb infraestructura i equipaments adequats per admetre grans espectacles, permetrà que a partir de la temporada que ara comença, la ciutat entri —escènica parlant— en el món dels grans circuits teatrals, en els itineraris de les companyies importants que van de gira.

La Llotja, que obrirà les seves portes el proper gener, no només disposarà d'ambients confortables i nova tecnologia. El que realment marcarà un punt i a part serà un espai traduït en metres quadrats, pensat perquè espectacles de gran format, com poden ser el musical *Chicago*, o els muntatges exuberants de Calixto Bieito, o els espais eteris de la dansa clàssica o neoclàssica o contemporània de coreògrafs com Nacho Duato o Víctor Ullate o Rafael Amargo, o bé les òperes de dimensions impactants, tinguin la possibilitat de ser exhibides en un magnífic escenari de titularitat municipal.